

וַיֵּאמְרוּ אֲנִי אֵינָנוּ עֹשִׂים כְּדַבְרֶיךָ: לֹא וַיֵּאמְרוּ
הַשְּׂכֵרִים לֹא וַיֵּשְׁכְּעוּ לֹא וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
וַיִּשְׁרָאֲלוּ עַל-רֵאשִׁי הַכַּהֲנָיִם: פ

רש"י
(ב) וישתחוו ישראל. מעלה בעירייה זכר ליה
(מגלה טו:): על ראש הכבוד. הפך עממו לל
השכינה מ (ממחה ג), ממלך ממנו שהשינה למעלה
מרכשמו של גמולה (שנה יב:). דבר מוכר על כל
המטה, על שהימה מטמו שלמה ולא היה [מלך] זה
לשע (מפרי דברים ו ז) סרי יוסף מלך הוא, ועוד שנשבע
לצן הגוים, וסרי הוא עומד נצלקו: (ט) ויאמרו

ספורנו

לא השביטה ל' למצן יהיה לך פחות פה גודם אם ירצו למחות:
וישתחו ישראל. להורות לקחו על שחננו להשיג זה מאת בני,
כענין ויהי כאשר שמע עבד אביהם את דבריהם וישתחו ארצה
לוי' (לעיל כו יב):

טו וַיֵּרָאוּ אֱלֹהֵי-יִסְחָר
כַּיְיָמֹת אַבְרָהָם וַיֵּאמְרוּ לֹא וַיִּשְׁתַּמְנוּ

יִסְחָר וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לָנוּ אֵת כָּל-
הַרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ: טו וַיֵּרָאוּ
אֱלֹהֵי-יִסְחָר לְאַמְרֵי אַבְרָם עֲיֹה לְפָנָי
כַּיְיָמֹת לְאַמְרֵי: י כַּהֲתֹאמְרוּ לְיִסְחָר
אֲנִי שָׂא נָא פָּשַׁע אֱתֹרָה וְהִטְאַתָּם
כִּי-רָעָה גָּמְלָתָךְ וְעַתָּה שָׂא נָא
לְפָשַׁע עַבְדִּי אֱלֹהֵי אַבְרָם וַיְגַדֵּךְ יִסְחָר
כַּדְפָּרָם אֵלָיו: יא וַיִּלְכְּדוּ-גַם אֱלֹהֵי וַיִּפְּלוּ
לְפָנָיו וַיֵּאמְרוּ: הֲגַעַן הָךְ לְעַבְדֵיכֶם:
יב וַיֵּאמְרוּ אֲלֵהֶם יִסְחָר אֱלֹהֵי-רָאוּ
כִּי הִתְחַת אֵלֵהֶם אֲנִי: יג וְאַתֶּם
הַשְּׂכֵרִים עַלִּי רָעָה אֵלֵהֶם הַשְּׂכֵרִים
לְמַשְׁכָּה לְמַעַן עֲשֶׂה כַיְיָם הַזֶּה לְהַחֲיִת
עַם-רַב: שְׂבִיעֵי כֹא וְעַתָּה אֱלֹהֵי-רָאוּ אֲנִי

דסכנו בשם ר' לוי אמר מפני האובה: ד וישב יוסף מצרימה וני'
ר' לוי וי' יצחק ר' לוי אמר שלא זמנין לבעודה איר התחנא הוא
לא נתכוון אלא לשם שמנים אמר לשעבר אבא מושיב לוי למעלה
מיהודה שהיא מלך ולמעלה מראובן שהיא בכור ועכשיו אינו ברין
שאשב למעלה מהן וזון לא אמרו כן אלא לוי ישפנו יוסף י רבי

משה
א-ה